

РЕШЕНИЕ

№ 3532

гр. София, 08.11.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 10 състав, в открито заседание на 13.10.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Камелия Стоянова

при участието на секретаря Силвиана Шишкова, като разгледа дело номер **3529** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, вр. чл. 233 от ЗМВР.

Образувано е по жалба от Д. Е. А. срещу Заповед № 91/09.04.2010 г. на Н. на ГКПП „Аерогара С.“, с която на Д. Е. А. – полицай, категория Е – III степен, полицай в 3 група на ГКПП Аерогара С. от ГПУ С. към РДГП – ГКПП Аерогари при ГДГП МВР, на основание чл. 224, ал. 1 и ал. 2, т. 2 от ЗМВР, вр. чл. 226, ал. 1, т. 3 и чл. 228, т. 3 от ЗМВР, вр. чл. 227, ал. 1, т. 11 от ППЗМВР е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 9 месеца.

В жалбата се поддържа, че актът е постановен в противоречие с материалноправни норми - отменително основание по чл. 146, т. 4 от АПК, както и при съществено нарушение на административнопроизводствените правила – отменително основание по чл. 146, т. 3 от АПК. Иска се отмяната на заповедта.

Ответникът – началникът на ГКПП „Аерогара С.“ изразява становище за неоснователност на жалбата, административният акт е законосъобразен, издаден в съответствие с материалния закон, при спазване на административно производствените правила за издаването му и в съответствие с целта на закона.

Съдът, като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото и

направи проверка, на основание чл. 168, ал. 1 от АПК, на законосъобразността на оспорения административен акт и на посочените в жалбата основания по чл. 146, т. 3 и т. 4 от АПК, приема за установени следните обстоятелства по делото.

Със Заповед № 91/09.04.2010 г. на Н. на ГКПП „Аерогара С.” на Д. Е. А. – полицай, категория Е – III степен, полицай в 3 група на ГКПП Аерогара С. от ГПУ С. към РДГП – ГКПП Аерогари при ГДГП МВР на основание чл. 224, ал. 1 и ал. 2, т. 2 от ЗМВР, вр. чл. 226, ал. 1, т. 3 и чл. 228, т. 3 от ЗМВР, вр. чл. 227, ал. 1, т. 11 от ППЗМВР е наложено дисциплинарно наказание „порицание” за срок от 9 месеца. Административният орган се е мотивирал с обстоятелството, че на 27.03.2010 г. около 18.45 ч. полицай А. е разпределена за дежурство на АРМ № 37 – „Терминал 2”, трасе „Пристигане” и е извършила гранична проверка на лице, чужд гражданин, представило за обработка паспорт от Федерална Република Г № CGWL03R90, издаден на 09.11.2009 г. на името на Fieber David Josef. На 29.03.2010 г. около 13.15 ч. при излизане от страната на лицето през ГКПП – Аерогара С. е установено, че същото е гражданин на Ислямска Република Иран с имена Kazemikhojasten Nabibollah, роден на 01.09.1981 г., паспорт № 17082978 в Т и ползващ преотстъпен германски паспорт. Административният орган е направил извода, че по този начин полицай А. не е изпълнила служебните си задължения при изпълнение на изискванията на чл. 13, ал. 1 от Инструкция № Из-1405/24.07.2009 г. за реда за осъществяване на гранично-паспортно-визов контрол на лица, ползващи се с общностното право на свободно движение, като не е извършила в пълна степен необходимата идентификация на чуждия гражданин. Изводите си административният орган е направил след анализ на справка рег. № 8023/07.04.2010 г., страница № 174 от оперативния дневник на терминал 2 от 27.03.2010 г., съобщение № 1058/29.03.2010 г., обяснение рег. № 7441/30.03.2010 г.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, подадена е от надлежна страна по чл. 147, ал. 1 от АПК, срещу подлежащ на оспорване административен акт и е допустима.

По същество, същата е неоснователна.

Предмет на съдебен контрол за законосъобразност в производството пред настоящата инстанция е Заповед № 91/09.04.2010 г. на Н. на ГКПП „Аерогара С.”, с която на Д. Е. А. – полицай, категория Е – III степен, полицай в 3 група на ГКПП Аерогара С. от ГПУ С. към РДГП – ГКПП Аерогари при ГДГП МВР на основание чл. 224, ал. 1 и ал. 2, т. 2 от ЗМВР,

вр. чл. 226, ал. 1, т. 3 и чл. 228, т. 3 от ЗМВР, вр. чл. 227, ал. 1, т. 11 от ППЗМВР е наложено дисциплинарно наказание „порицание” за срок от 9 месеца. На жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „порицание” за неизпълнение на служебните задължения, изразяващи се в неизпълнение на служебни задължения при осъществяване в пълен обем на изискванията на чл. 13, ал. 1 от Инструкция № Из-1405/24.07.2009 г. за реда за осъществяване на гранично-паспортно визов контрол. Видно от представените по делото писмени доказателства – оперативен дневник за времето от 08.00 ч. до 20.00 ч. на 27.03.2010 г. на гише № 37 – влизане е работила полицай Д. Е. А., обстоятелство, което се доказва от представените писмени доказателства. На същата дата, около 18.45 ч. на същото гише е извършена гранична проеврка на лице, чужд гражданин представило за обработка паспорт от Федерална Република Г № CGWL03R90, издаден на 09.11.2009 г. на името на Fieber David Josef. При извършен преглед на записа от видеонаблюдението се установява от административния орган, че за времето от 18.25 ч. до 19.00 ч. на 27.03.2010 г. същото лице е преминало гранична проверка на гише № 37. Това обстоятелство съдът приема за доказано. Чуждият гражданин напуска страната на 29.03.2010 г. около 13.15 ч. с полет ВА 891 за Т през Л, като същото се легитимира с посочения по-горе германски паспорт. При извършване на проверката възниква съмнение относно идентичността на лицето със снимката от представения от него документ, извършена е проверка на втора линия, от която се установява, че лицето не е идентично със снимката от представения от него за обработка германски паспорт, като се изготвя експертно изследване на документа. При извършената щателна проверка в регистрирания багаж на лицето се открива и паспорт на гражданин на Ислямска Република И, като извършената експертна проверка установява, че същият е оригинален. Основният въпрос, който подлежи на изследване в производството пред настоящата инстанция е дали жалбоподателят при изпълнение на служебните си задължения е пропуснала да влезе в Република Б лице, представило за обработка преотстъпен паспорт на гражданин на Федерална Република Г, като по този начин е нарушила служебните си задължения. Както се посочи и по-горе съдът приема за доказано, че именно жалбоподателката е изпълнявала служебните си задължения на посочения ден и в посочения част при преминаването на посоченото лице и същата е пропуснала същото да влезе в Република Б с преотстъпен паспорт. Този извод се подкрепя и от изслушаните свидетелски показания на Н. на група 01 И С С. В съдебно заседание същият изрично заявява, че при наличието на обстоятелство, което е налагало смяната или преместване на съответия

служител, то това обстоятелство е щяло да се отрази в оперативния дневник. Видно от представения такъв, подобно отбелязване не е налице. Съдът намира, че именно иранският паспорт на лицето е оригинален, което се доказва от представената по делото експертна справка № 112. Съдът намира също така за установено, че лицата на изследваните снимки на двата предоставени паспорта са различни – видно от представената и приета като доказателство по спора експертна справка № 114. Съдът намира също така, че жалбоподателката е нарушила задължението си по чл. 13, ал. 1 от Инструкция № Из-1405/24.07.2009 г. за реда за осъществяване на гранично-паспортно визов контрол. Съгласно посочения текст при явяване на ГКПП на лица, ползващи се с общностното право на свободно движение, се осъществява минимален ГПВК, който се състои в идентификация за установяване на самоличността на лицата въз основа на представените документи лични карти или паспорти за преминаване през границата. Същата при спазване на разпоредбите на посочената инструкция е следвало да установи, че лицето, ползващо се с правото на свободно движение и преминаващо границата е с различна самоличност от лицето, посочено в предоставения за проверка документ за самоличност. В тази връзка е правилен изводът на дисциплинарно наказващия орган, че жалбоподателката не е изпълнила служебните си задължения, предвид обстоятелството, че не е осъществила в пълен обем изискванията на чл. 13, ал. 1 от Инструкцията.

Неоснователни са оплакванията, съдържащи се в жалбата за незаконосъбраност на обжалваната заповед предвид обстоятелството относно това, че не се сочат резултати от извършени проверки, от които да е видно, че нарушителят не е германски гражданин. Дисциплинарното наказание е наложено за неизпълнение на служебните задължения по спазването на чл. 13, ал. 1, т. 1 от Инструкция № Из-1405/24.07.2009 г. за реда за осъществяване на гранично-паспортно визов контрол. Посоченият текст изисква осъществяването на минимален контрол, състоящ се в идентификация за установяване на самоличността на лицата за преминаване през границата въз основа на представените документи – лични карти или паспорти. В процесния случай се установява, че посоченото лице при преминаването си през границата е представило паспорт на германски гражданин, като впоследствие във вещите на същия е открит паспорт на ирански гражданин. Видно от представените доказателства по спора – експертна справка № 114, при извършената проверка, състояща се в съпоставяне на снимката на лицето от паспорта – паспорт на германски гражданин и снимката на лицето, което е преминало на 27.03.2010 г. през ГКПП Аерогара С. се установява неидентичност на

двете лица, която именно неидентичност е следвало да бъде забелязана при осъществения контрол от полицаи А. при сравняването на лицето с това от снимката в паспорта, ако действително контролът беше осъществен в пълен обем. Именно това свое задължение жалбоподателката не е изпълнила в пълен обем, поради което е наложено дисциплинарното наказание.

При налагането на дисциплинарното наказание дисциплинарнонаказващият орган не е длъжен да посочи причинно-следствената връзка между влизането и излизането от страната на лицето – нарушител, но в процесния случай същата е посочена – при излизането на лицето от страната на 29.03.2010 г. при извършването на граничната проеврка е възникнало съмнение от проверяващия полицаи относно идентичността на лицето от снимката от представения от него документ. Именно това обстоятелство е породило и необходимостта от изследването на въпроса кога лицето е влязло в границите на Република Б, по какъв начин и кой е служителят осъществил съответния контрол при влизането му в страната. Изрично в оспорваната заповед е посочено неизпълнението на задължението от страна на жалбоподателя – същото е изразено както словесно, така и с конкретното посочване на текста на чл. 13, ал. 1, т. 1 от Инструкция № Из-1405/24.07.2009 г. за реда за осъществяване на гранично-паспортно визов контрол.

Неоснователно е оплакването, съдържащо в жалбата за нищожност на оспорваната заповед предвид обстоятелството на липсата на подпис от издалия я административен орган екземпляра, връчен на жалбоподателя. Заповедта е издадена от компетентен орган, като същата е връчена на лицето на 15.04.2010 г., видно от отбелязването върху същата.

Водим от горното, съдът и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването на Д. Е. А. срещу Заповед № 91/09.04.2010 г. на Н. на ГКПП „Аерогара С.“, с която на Д. Е. А. – полицаи, категория Е – III степен, полицаи в 3 група на ГКПП Аерогара С. от ГПУ С. към РДГП – ГКПП Аерогари при ГДГП МВР на основание чл. 224, ал. 1 и ал. 2, т. 2 от ЗМВР, вр. чл. 226, ал. 1, т. 3 и чл. 228, т. 3 от ЗМВР, вр. чл. 227, ал. 1, т. 11 от ППЗМВР е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 9 месеца, като неоснователно.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд, с

врѣване на преписи за страните по чл. 138 от АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ